

..

Αθήνα, 22.10.2025

Ερώτηση

Προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας

Θέμα: «Προς μια βιώσιμη πορεία στη διαχείριση απορριμμάτων, αντί για ακριβές και αδιέξοδες λύσεις καύσης»

Τον Αύγουστο του 2025, το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας έθεσε σε δημόσια διαβούλευση τη Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ) για τη δημιουργία και λειτουργία έξι μονάδων καύσης απορριμμάτων σε ισάριθμες περιφέρειες της χώρας.

Η επιλογή αυτή έχει προκαλέσει σοβαρές αντιδράσεις επιστημονικών φορέων, περιβαλλοντικών οργανώσεων και της τοπικής αυτοδιοίκησης, καθώς φαίνεται να αγνοεί την ιεράρχηση των δράσεων που προβλέπει η ευρωπαϊκή και εθνική νομοθεσία για τη διαχείριση αποβλήτων, δηλαδή: πρόληψη, επαναχρησιμοποίηση, ανακύκλωση, ανάκτηση ενέργειας, και μόνο ως έσχατη λύση την ταφή.

Σύμφωνα με τη μελέτη του WWF Ελλάς (Οκτώβριος 2025), ο τρόπος που επιχειρείται να χωροθετηθούν και να λειτουργήσουν οι εν λόγω μονάδες:

- αντιβαίνει στον στόχο της κυκλικής οικονομίας, καθώς δεσμεύει μεγάλες ποσότητες σύμμεικτων απορριμμάτων για καύση, αποθαρρύνοντας την ανακύκλωση και την πρόληψη,
- εγκλωβίζει τη χώρα σε μακροχρόνιες συμβάσεις υψηλού κόστους, επιβαρύνοντας οικονομικά τους πολίτες και τους ΟΤΑ,
- δημιουργεί σοβαρούς κινδύνους για τη δημόσια υγεία και το περιβάλλον
- και στερεί πολύτιμους πόρους που θα μπορούσαν να κατευθυνθούν σε πιο βιώσιμα συστήματα διαχείρισης.

Ο βιώσιμος σχεδιασμός για τη διαχείριση των αστικών αποβλήτων πρέπει να γίνεται «από κάτω προς τα πάνω», με τη συμμετοχή των τοπικών κοινωνιών, των φορέων και των πολιτών, και όχι «από πάνω προς τα κάτω» μέσω κεντρικών αποφάσεων που στερούνται κοινωνικής νομιμοποίησης.

Η διαχείριση των απορριμμάτων οφείλει να περιβληθεί με αξιοπιστία και λογοδοσία, να δίνει προτεραιότητα στην πρόληψη, την επαναχρησιμοποίηση, την ανακύκλωση και την κομποστοποίηση, και μόνο στο τέλος της αλυσίδας να προβλέπει ελάχιστη επεξεργασία των υπολειμμάτων.

Η υιοθέτηση της καύσης ως κεντρικού εργαλείου διαχείρισης, σε συνθήκες όπου η ανακύκλωση μετά βίας υπερβαίνει το 20% και η διαλογή στην πηγή δεν έχει οργανωθεί, κινδυνεύει να τινάξει στον αέρα τον εθνικό σχεδιασμό και να παραβιάσει ευθέως την ευρωπαϊκή ιεράρχηση αποβλήτων.

Επιπλέον, η επιλογή συγκεκριμένων τεχνολογιών και θέσεων χωροθέτησης φαίνεται να έγινε χωρίς ολοκληρωμένη αξιολόγηση περιβαλλοντικών, κοινωνικών και οικονομικών κριτηρίων, αλλά και χωρίς διαφανή διαβούλευση με τους ΟΤΑ και τις τοπικές κοινωνίες.

Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

1. Προτίθεται το Υπουργείο να αναστείλει τη διαδικασία προώθησης των έξι μονάδων καύσης, έως ότου ολοκληρωθεί μια πλήρης αξιολόγηση βιωσιμότητας και κοινωνικοοικονομικών επιπτώσεων;
2. Πώς διασφαλίζει η κυβέρνηση ότι η καύση απορριμμάτων δεν θα υπονομεύσει τους στόχους ανακύκλωσης και πρόληψης που έχει δεσμευτεί η χώρα έναντι της Ευρωπαϊκής Ένωσης;
3. Έχουν εκπονηθεί συγκριτικές μελέτες κόστους–οφέλους για τις μονάδες καύσης σε σχέση με αποκεντρωμένα σχήματα ανακύκλωσης, κομποστοποίησης και επαναχρησιμοποίησης; Αν ναι, θα δοθούν στη δημοσιότητα;
4. Πώς θα διασφαλιστεί η περιβαλλοντική ασφάλεια και η υγειονομική προστασία των κατοίκων στις περιοχές χωροθέτησης;
5. Προτίθεται το Υπουργείο να ενσωματώσει στον εθνικό σχεδιασμό τις εναλλακτικές προτάσεις βιώσιμης διαχείρισης που καταθέτουν φορείς όπως το WWF Ελλάς, με έμφαση στην πρόληψη, την τοπική ανακύκλωση και τη δημιουργία πράσινων θέσεων εργασίας;

Οι ερωτώντες Βουλευτές

Πέρκα Θεοπίστη (Πέτη)

Αναγνωστοπούλου Αθανασία (Σία))

Αχτσιόγλου Ευτυχία (Έφη)

Δρίτσας Θεόδωρος

Ζεϊμπέκ Χουσεΐν

Ηλιόπουλος Αθανάσιος (Νάσος)

Τζανακόπουλος Δημήτριος

Τζούφη Μερóπη

Τσακαλώτος Ευκλείδης

Φωτίου Θεανώ